

“Blanes és ròneg, s'han de renovar coses”

Va ser alcaldessa de Blanes des del 1979 fins al 1987 i, posteriorment, des del 1991 fins al 1995, i ara fa un repàs molt crític de moltes de les obres que s'han fet a Blanes des d'aleshores

Explica que quan es va separar va haver de “buscar-se la vida”, com diu ella. Va trobar feina venent pells, i la desimboltura i la confiança que va agafar com a venedora li van servir per carregar-se de forces i veure que era capaç de fer i de ser moltes coses. Fins i tot la primera alcaldessa democràtica de Blanes. Ella ho té clar: quan va assumir el rol d'alcaldessa, anava a vendre Blanes, i no hi havia res que l'aturés. Des del 1992, presideix la Fundació Privada Aspronis, un grup d'entitats que dona serveis assistencials i laborals a més de 300 persones amb discapacitat intel·lectual. Assegura que compensa. Compensa més que la política? Sí. Perquè en la política estàs en tensió. Et van clavant punyalades els teus propis companys. Quines punyalades ha rebut? Ui, ja en la primera manifestació que hi va haver davant l'ajuntament, quan feia poc que era alcaldessa, tenia el primer tinent d'alcalde a baix cridant contra mi... Devia ser l'any 1980. Tot just feia un any que hi era; què va provocar aquesta divisió? El mercat cobert. Era municipal, i van adjudicar les parades. La gent va considerar que les havia comprat i que eren de propietat, i va provocar un enrenou increïble. Jo penso que algú devia cobrar, perquè tant d'enrenou no s'entén. Jo defensava que fos del municipi i molta gent, que era dels adjudicataris. Ho vam perdre, i ara tothom en va marxant, perquè està tot fet una porqueria. S'han de fer obres, i l'Ajuntament les hauria fet, però no és municipal. L'alcalde, Josep Marigó, deia que el va impactar entrar en una casa, quan vostè era alcaldessa, i veure que tenien la seva fotografia al menjador. Jo sempre donava la cara. El que feia sempre era sortir al balcó de l'ajuntament amb el micròfon i explicar el que havia passat i què pensàvem fer. Recordo que, arran de l'assassinat d'un noi, la gent es volia manifestar. Jo vaig sortir al balcó i vaig dir: “Molt bé, però en silenci. I si feu soroll, s'acaba la manifestació.” I vam tenir una manifestació en silenci per tot el poble. Se'm posa la pell de gallina en recordar-ho. Passava més temps a fora o a dins del despatx? A fora, molt més. Li explicaré una anècdota: hi va haver un accident amb un mort, i em vaig assabentar que em culpaven de la mort, perquè hi tenia a veure un cotxe que sembla que estava mal aparcad... En tot cas, el dia de l'enterrament vaig anar a casa dels familiars a renyar-los perquè parlaven malament de mi. No s'arronsava fàcilment... Anava allà on fos, tenia moltes ganes de fer coses. Jo quan anava pel món em deia: “Jo sóc 25.000 persones”, per donar-me força. Jo defensava Blanes, no era jo. Quan vaig anar a Madrid perquè es fes el pàrquing subterrani, primer em van dir que ho podia fer una empresa privada. I vaig dir: “I un passeig?”, i em van dir que sí. En poc temps, va passar pel ple, es va aprovar el projecte i vaig tornar a Madrid amb l'acord perquè es fes el passeig. També hi ha projectes que van fracassar, com l'Illa Isozaki. L'Illa Isozaki era una presa de pèl. Ramon Ramos somiava truites. I així tenim la ciutat esportiva. No ho podem pagar mai. És una llosa. Només paguem interessos i ningú ho vol, tot i que s'ha buscat gent que ho porti. Vostè volia fer un aquari... L'aquari era un projecte preciós. Amb l'illa no hi havia res a darrere, no hi havia gent amb diners per fer-la. Va convidar tots els caps de llista a dinar al port per explicar-ho, i ja es veia que era una fantasmada. Abans de vendre una cosa així, t'has d'assegurar que la podràs fer i si et respondrà el capital que tens emparaulat. Ell va vendre fum. I la ciutat esportiva no hi havia cap necessitat de fer-la. Josep Marigó està molt satisfet de com ha anat l'obra del port, com ho veu? És el desastre de Blanes. La Generalitat ens feia un port més gran pagant la Generalitat, i ha acabat fent una piscina. L'expectativa era una altra. Tant els pescadors com el club de vela i els creuers volien un port més gran i ens hem conformat amb poc. Van entrar a opinar gent com el president de l'associació de veïns del port. I els altres veïns? Marigó està content perquè diu que ho ha consensuat, però no és així, això ens afecta a tots. Ells parlen amb aquests veïns i quatre persones que sempre es belluguen, i es va fer el que van voler els altres. Quins altres? El que hi va posar més impediments i ha fet que el projecte s'empeteixi va ser Joan Puig. Miren cap a Lloret amb enveja? Penso que Lloret té un avantatge: tots van a l'una. Tenen una idea i tots treballen per la mateixa idea. A Blanes no hi ha una

idea comuna pel que fa al turisme. I quan pensen val més que no ho facin, perquè en la primera proposta que vaig tenir, l'any 80, vaig marxar de la reunió...Quan pensen val més que no pensin, diu...! Què li van proposar que fes perquè s'espantés tant? Em van proposar que es fes un aparcament d'autobusos davant del carrer Ample. Miraries cap al mar i veuries autobusos. Això, el sector turístic! I vaig pensar: "No m'hi entendre mai, amb aquesta gent." Cap on va Blanes? Blanes s'ha d'ordenar. Està desordenat. Pot concretar? Fa sensació de brut, de poc polític, tot. Molt. Costa molt tenir un poble com Blanes net, però, perquè hi ve molta gent de fora i no s'ho estimen. Blanes és antic, és rònec. S'han de començar a renovar coses. A Blanes li falta una empenta. Com es pot viure amb aquest deute que hi ha? I amb les zones blaves s'han venut el poble. No hi ha diners per fer res, diuen... Un dels problemes que hi ha hagut a Blanes és que ha tingut massa canvis, massa alternança a l'Ajuntament, i sembla que el que ha fet el d'abans no es pot continuar. El projecte de l'aquari, per exemple, va quedar parat quan ja havíem tramitat una ajuda de l'Estat. Vaig perdre les eleccions i va pujar el segon de Bota. S'ho van carregar. Ramos el primer que va fer va ser posar-ho en un calaix, i el projecte era molt bo. Però van preferir fer volar coloms amb l'Illa Isozaki, que ho va negociar en Ramon i encara no estava firmat quan va entrar Marigó. I jo li vaig dir: "Carrega-t'ho, Blanes no pot mantenir això." I al final ho va firmar ell. Així que el responsable és ell. Tots els convenis i tot ho va firmar ell, perquè no va tenir nassos de dir a la Generalitat que ell no ho acceptava. Creu que és un bon alcalde? No. Com veu el moment actual del PSC? Fins ara no ho havia fet, però m'estic plantejant deixar la militància. Sempre he estat socialista, però tot això que ha passat últimament, i amb Collboni... Com veu la consulta per la independència? Jo penso que hi ha molta gent que passa gana i hem d'estar amb ells; si això vol dir independència, doncs bé. Però no lluito per la independència. I tampoc veig un líder clar. El federalisme que defensa el PSC té sortida? No, no en té cap. La Constitució ja em dirà qui la canvia... Estem en un carreró sense sortida, i si l'única sortida és la independència, doncs endavant. Però, sigui quina sigui la sortida, em preocupa que es canviïn aquestes coses que no funcionen. I, d'altra banda, no veig un lideratge d'Oriol Junqueras. Potser val molt per donar classes, però no el veig amb els collons per tirar endavant el país. Es podria fer un front d'esquerres a Blanes? En les últimes eleccions, semblava que podien pactar el PSC i ICV-EUiA i finalment no va passar. Salmerón és molt complicat. Es va avançar a les negociacions dient que ja tenia algunes àrees. ERC em va vetar dues vegades per ser alcaldessa. Amb Joan Puig teníem majoria, i no va voler. Crec que era una qüestió personal. Tenia fòbies, aquell noi... Han perdut serveis a l'hospital de Blanes, com denunciaven alguns, o el que s'ha fet és només una reordenació? La gent es queixa molt pel tema dels naixements, que s'ha d'anar a Calella... A Blanes són gironins, però els naixements són a la demarcació de Barcelona. O és allò que diuen que Blanes és l'última ciutat de Barcelona? No. Nosaltres som gironins. Blanes és el primer municipi de Girona, jo no en tinc cap dubte. Una de les coses que més la satisfan és haver unit el centre de Blanes amb els barris i haver eliminat, així, barreres físiques com ara els Piteus... Ara potser no es nota tant, però aleshores hi havia molta divisió entre la gent dels barris i els que vivien al centre. Era una ciutat complicada. Hi havia més il·lusió entre els votants el 1979? Sí, i no només a Blanes. La gent estava cansada del passat i confiava en els polítics per canviar les coses. Malgrat tot, no es podia fer tot i la gent s'anava desencisant. En els últims anys, la corrupció ha fet que la gent perdi la confiança. I és que l'administració i els partits s'han preocupat més per col·locar polítics amics que no pas per fer que les coses funcionin. Jo em carregaria, per exemple, els consells comarcals, que són cementiris d'elefants.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/730736-blanes-es-ronec-shan-de-renovar-coses.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss